

කෝරලයේ රබර් වගාවෙන් අපට උගත හැකි පාඩම්

එල්.එම්.කේ. තිලකරත්න

1976 වර්ෂයේදී ලෝකයේ පස්වන රබර් නිපදවන රට වූයේ ඉන්දියාවයි. එම වර්ෂයේදී ඔවුන් රබර් මෙට්‍රික් ටොන් 148.000 ක් නිපදවූ අතර, ලෝකයෙහි හතරවන රබර් නිෂ්පාදනය කරන රට වූ ශ්‍රී ලංකාව රබර් නිෂ්පාදනය අතින් එවකට සිටියේ ඉන්දියාවට ඉදිරියෙනි. එතෙක් පසුගිය දශක දෙක තුළ ඔවුන් විසින් රබර් වගාවෙහි සිදුකරන ලද සීඝ්‍ර වර්ධනය හේතුවෙන් අද ඉන්දියාව රබර් නිපදවීම අතින් ලෝකයේ සිවුවන ස්ථානයට පත්ව ඇති අතර ඔවුන් 1995 දී රබර් මෙට්‍රික් ටොන් 499.000 ක් නිපදවන ලදී. එතෙක් 1995 වර්ෂයේදී දැනට ලෝකයෙහි හතවන තත්ත්වයට පත්ව ඇති ශ්‍රී ලංකාවට නිපදවීමට හැකිවූයේ රබර් මෙට්‍රික් ටොන් 106.000 ක් පමණි. ඉන්දියාවෙහි විශාලම රබර් නිපදවන ප්‍රදේශය වූ කෝරලයෙහි රබර් නිපදවීම ආරම්භ වූයේ 1902 දීය. එතෙක්, දැන් ඉන්දියාවේ රබර් නිෂ්පාදනයෙන් 94% ක් නිපදවනු ලබන්නේ කෝරලයෙනි. කෝරල දේශයෙහි භූමි ප්‍රමාණයෙන් 11% ක් වැසී ඇත්තේ රබර් වලිනි. තවද, කෝරලයෙහි රබර් වවන ප්‍රදේශවල මීටර 300 කට ආසන්න මුහුදු මට්ටමෙන් උස ප්‍රදේශයන්හි රබර් වවන අතර මෙම ප්‍රදේශයෙහි පරවන වලින් වැසී ගිය 45% - 60% දක්වා ඔදවුම් වලද ලංකාවේ මෙන්ම රබර් වගාව සිදුකෙරේ. එබැවින් ලෝකයේ රබර් නිපදවන රටවල් අතරින් ලංකාවේ රබර් නිෂ්පාදනය හා සසඳා බැලීමට හොඳම නිදර්ශනය වනුයේ කෝරලයෙහි රබර් වගාවයි.

මෙම දේශයෙහි වර්ෂාපතනය වසරකට මිලිමීටර 300ක් ඉක්මවන අතර, ලංකාවේ මෙන් නොව වියලි කාලගුණික පරතරයක් නොමැතිව ඇද තැලෙන මෝසම් වැසි දෙකකට කෝරල ප්‍රදේශය ලක්වේ. ලංකාවේ තෙත් කලාපයෙහි මෙන්ම මෙම දේශයෙහි පසද, ජලය රඳා පවතින වැඩි තෙතමනයෙන් යුත් ආම්ලික ගතිගුණයෙන් යුක්තය.

කෝරල දේශයෙහි සාමාන්‍ය වාර්ෂික රබර් ඵලදායීතාවය හෙක්ටයාරයකට කිලෝග්‍රෑම් 1440 ක් වන අතර, මෙය ලෝකයෙහි වැඩිම රබර් ඵලදායීතාවය වාර්තා වී ඇති ප්‍රදේශයයි. මේ හා සසඳා ඔලන් විට ලංකාවේ සාමාන්‍ය රබර් ඵලදායීතාවය වන අක්කරයකට කිලෝග්‍රෑම් 830 ඉතා අඩු ඵලදායීතාවයක් වන අතර අප දුටු දත්ත අනුව කෝරල දේශයෙහි ප්‍රකාශිත වැඩි ඵලදායීතාවයට හේතු ලෙස පෙනී යන්නේ පහත සඳහන් කරුණු වේ.

1. දැනට කේරලයෙහි ඇති බොහෝ නව වගා පළමු හෝ දෙවන වරට වගා කරන ලද පරම්පරාවන් වන අතර ලංකාවේ බොහෝ ප්‍රදේශ වල ඇත්තේ හතරවැනි හෝ පස්වැනි වතාවට වගා කරන ලද රබර් වගාවන් වේ.
2. කේරලයෙහි රබර් ගොවීන් පාවිච්චි කරනු ලබන්නේ ලෝකයෙහි අන් රටවල පිළිගත් නවතම කෘෂිකාර්මික ක්‍රම වේ.
3. රබර් වගාවෙහි පර්යේෂණායතනය මඟින් හඳුන්වා දෙනු ලබන නව තාක්ෂණය භාවිතය ඉතා වේගයෙන් සිදු කෙරේ.

රබර් ගස මඟින් වැඩි ප්‍රමාණයක් කාබනික අපද්‍රව්‍ය පසට එකතු කරනු ලබනු වුවද, රබර් වගාව නොකඩවා දශක අටක් හෝ දහයක් පවත්වාගෙන යන අවස්ථාවල පසෙහි පෝෂක ද්‍රව්‍ය උණාතාවයකට මුහුණ දීමට ඇති අවකාශ ඉතා වැඩිවේ. මෙය පසුගිය වසර කිහිපය තුල කිසිම පොහොරක් නොයදවනු ලැබූ ලංකාවේ රාජ්‍ය වතු වල පැහැදිලිව ඇති එක් තත්ත්වයක් වන අතර මේ හේතුවෙන් රාජ්‍ය වතුයායවල ඵලදායීතාවය වසරකට කිලෝග්‍රෑම් 880ක් වන අතර එය සුඵ වතු නිමැයන්ගේ ඵලදායීතාවය වූ හෙක්ටයාර් කිලෝග්‍රෑම් 940 ට වඩා ඉතා අඩු ඵලදායීතාවයකි. එහෙත් දෙවන කරුණ ගැන සලකා බැලීමේදී පෙනී යනුයේ ලංකාවේ රබර් වතු වල ඵලදායීතාවය නිර්දේශිත නව තාක්ෂණ භාවිතා කිරීමෙන් බොහෝසේ වර්ධනය කලහැකි බවයි. කේරලය හා සසඳා බලන විට ලංකාවේ රබර් වතු වල පාලනයෙහි පෙනී යන ප්‍රධාන අඩුපාඩු කම් නම්, වතුකරයේ

1. හෙක්ටයාරයකට නිර්දේශිත ගස් ප්‍රමාණය පවත්වා ගෙන නොයාම.
2. රෝපණය සඳහා නිරෝගී ඉතා හොඳ තත්ත්වයේ පැල භාවිතා නොකිරීම
3. වරප්‍රාචේන් වන ඵලදා හානි වලක්වා ලීම සඳහා වැනි ආවරණ නොයෙදීම සහ
4. රබර් වතු වල ආවරණ වගා පවත්වා ගෙන නොයාම.

එහෙත් කේරලයෙහි රබර් වතු වල පෙනී යන ප්‍රධාන ලක්ෂණය නම් ඉතා කලාතරකින් හැර අන් සෑම අවස්ථාවකම හෙක්ටයාරයකට නිර්දේශිත 400-450 අතර ගස් ප්‍රමාණය ක්ෂේත්‍රයේ පවත්වාගෙන යාමයි. රට හේතුව ඔවුන් අනිවාර්යෙන්ම වගාවේ ප්‍රථම අවුරුදු තුන තුල මැර ගිය පැළ හා බාලවූ පැල ගලවා දමා නිරෝගී පැලවලින් එම පාඵව වීක්ෂාපනය කිරීම වන අතර ඉතා

කලාතුරකින් දැනිය හැකි හිස්තැන් ඇතොත් රට හේතුවනුයේ මේරූ ගස් සුළඟින් වැටීගිය අවස්ථා පමණක් වේ. එහෙත්, මෙරට රබර් වතුවල ඇති නිරෝගී ගස් ප්‍රමාණය මෙයින් අඩකටත් වඩා අඩු බව පෙනී ගොස් ඇත. එබැවින්, ලංකාවේ රබර් වතුවල විලදායීතාවය වැඩිකර ගැනීමට භාවිතා කළයුතු ප්‍රධානම අවශ්‍යතාවය වනුයේ ක්ෂේත්‍රයේ ඇති පැළ ගණන නිර්දේශිත ප්‍රමාණයෙන් පවත්වා ගෙන යාමයි. කෙරලයෙහි රබර් වතුවල ඇති ඇට තවාන්වල ප්‍රථමයෙන් රෝපණය වන නිරෝගී පැල පමණක් බද්ධ කිරීම සඳහා භාවිතා කරන අතර, සෙමින් රෝපණය වන හා ඇදකැපූ වලින් යුත් රෝගී පැල අනිවාර්යෙන්ම විනාශ කෙරේ. බොහෝ රටවල ක්ෂේත්‍රයට සිටුවීම සඳහා යවන බද්ධ පැල ප්‍රමාණය ඇට තවානේ මුලු සිටුවූ ඇට ප්‍රමාණයෙන් 1/8 කි. එහෙත් ලංකාවේ මෙය නිසියාකාරයෙන් සිදු නොකරන අතර, සමහර අවස්ථාවල හතරවන හෝ පස්වන අවස්ථාවේදී සාර්ථකවන ඉතා බාල තත්ත්වයේ බද්ධ පැලද, ක්ෂේත්‍රයේ සිටුවීම සඳහා යොදා ගැනේ.

කෙරලයෙහි සුව වතු හිමියන් හා විශාල වතු එරටෙහි රබර් පර්යේෂණායතනයේ නිර්දේශ කරන ලද ආර්ථිකමය අර්ථය 105 ක්ලෝනය වගා කිරීම සිසුයෙන් සිදුකරන අතර දැනටමත් එරට ඇති වගාවෙහි විශාල කොටසක් වනුයේ ආර්ථිකමය අර්ථය 105 ක්ලෝනය වේ. මෙය එතරම් සතුටුදායක තත්ත්වයක් නොවන අතර, ශ්‍රී ලංකාව තුළ නිර්දේශිත ආර්ථිකමය අර්ථය 100 කාණ්ඩයේ ක්ලෝන තුනම සමානුපාතිකව වවා ගැනීම සඳහා සියලුම අවශ්‍ය පියවර ගනු ලබනු බව මතක් කළයුතු වේ. තවද, මෙය හේතුකොට ගෙන දැනට ක්ෂේත්‍රයේ ඉතා සුලු ප්‍රමාණයකින් අපේක්ෂිත ප්‍රතිඵලය ඉක්මවූ ආර්ථිකමය අර්ථය 100 අනුපාතය අපේක්ෂිත 35% ප්‍රමාණයට ගෙන එම සඳහා 1996/97 වසර දෙක තුළ ආර්ථිකමය අර්ථය 100 ක්ලෝනය බෙදාහැරීම නාවකාලිකව අඩු කිරීමට දැනටමත් පියවර ගෙන ඇත. මේ සඳහා 97/88 වර්ග වල බෙදාහරිනු ලබනුයේ ප්‍රධාන වශයෙන්ම ආර්ථිකමය අර්ථය 102 ක්ලෝනයයි.

ගුවන් මගින් දිලීර නාශක ඉසීම

ඉන්දියාවෙහි කෙරල දේශයෙහි ඇති රබර් වතු ප්‍රමාණයෙන් විශාල සංඛ්‍යාවක් හෙක්ටයාර් 2000 ක් ඉක්මවූ විශාල වතු වේ. මෙම සෑම රබර් වතුයායකම හෙලිකොප්ටර් යානා හැවැත්වීමට ස්ථානයක් වෙන් කොට ඇත. එයට හේතුව එහි සියලුම රබර් වගාවකටම වරප්‍රයක්ව දෙවරක් හෙලිකොප්ටර් යානා මගින් දිලීර නාශක ඉසීම අත්‍යවශ්‍ය බැවිනි. එහෙත් ලංකාවේ රබර් පර්යේෂණායතනය මගින් හඳුන්වා දී ඇති ක්ලෝන සියලුම දිලීර කොළ රෝගවලට ඔරොත්තු දෙන

ක්ලෝන ඛැවින්. අපරට රබර්වතුචලට ගවන් මඟින් දිලීර නාශක ඉසීම අත්‍යවශ්‍ය නොවේ. මෙයින් වසරකට ලංකාවේ ඇති සෑම රබර් තෙක්ටියාරයකින්ම රු.4500ක් පමණ ඛැඟින් ඉතුරුවේ.

කේරලයෙහි රබර් වතුචල දැකිය හැකි සුලභ ලක්ෂණයක් වන්නේ සමහර වතුචල දිංස පටියක ආකාරයකට ඇති ප්‍රදේශයන් කොළ රෝගවලට ගොදුරුවී කොළ වැටී ඇති ගස වලින් යුත් වීමයි. ඊට හේතුව ගවන් මඟින් දිලීර නාශක ඉසීමේදී සුළඟ හැමීම හේතුවෙන් ගෙන එම තීරුවට දිලීර නාශක වැදී නොමැති වීමයි. තවද, මෙම දිලීර නාශක මිනිස් සිරුරට වීෂ සහිත තඹ ලවණයන් වලින් යුත් හෙයින් මෙම දිලීර නාශක ඉසීමෙන් කේරලයෙහි පරිසරයට වන හානිය ඉමහත්ය.

එහෙත් ශ්‍රී ලංකාවේ රබර් ක්ෂේත්‍රයේ කිසිම වතුයායක වන්නේ සිටුවූ පැල අවුරුදු 30 කට පසුව නැවත උදුරා දමන තෙක් කිසිදු දිලීර නාශකයක් හෝ ගොන්දගම් කුඩු ඉසීම සිදු නොවේ. මීට හේතුව ඉහත සඳහන් කල පරිදි ලංකා රබර් පර්යේෂණායතනය විසින් අනිෂ්ඨතය කර ඉදිරිපත් කරන ලද නව නිර්දේශිත ක්ලෝන සියලුම රෝගවලට ඔරොත්තු දීමයි.

කේරලයේ රබර් වතුචල පාලනය සඳහා පත්කර ඇති සියලු කළමනාකරුවන් විද්‍යාවෙන් හෝ කෘෂිකර්මයෙන් පශ්චාත් උපාධියක් ලබා ඇති අයවීම අනිවාර්ය වන අතර පුහුණුව සඳහා ඔඳවා ගන්නා සියලුම ආධුනික වැවිලිකරුවන්ට ඔවුන්ගේ කෘෂිකර්ම උපාධිය අනිවාර්යයෙන්ම තිබිය යුතුය.

වැනි ආවරණ භාවිතය

කේරලයෙහිද ලංකාවේ කථිතර, රත්නපුර දිස්ත්‍රික්ක වල මෙන්ම පොළවට පහිත වන ඉහත සඳහන්කල වර්ෂාපතනය හේතුවෙන් වසරකට එකතු කර ගතහැකි රබර් අස්වැන්න ගසේ ඇති කිරිවලින් 45% ක් පමණි. එහෙත් සෑම විශාල වතුයායකම පාහේ හා බොහෝ සුලු වතුනිමියන්ගේ වතුචලද වැනි ආවරණ යෙදීම අනිවාර්යයෙන් සිදු කෙරේ. රූපය.1 හි දැකිය හැකි පරිදි එරට මේරූ රබර් ගසවල එක් පැත්තක පමණක් වැනි ආවරණ තත්වයක් වත් යෙදූ සලකුණු දැකිය හැකිය. එයින් පෙනී යන්නේ ඔවුන් අඩුම වශයෙන් පසුගිය වසර 10 තුළ වත් මෙම වැනි ආවරණ යෙදීම අනිවාර්යයෙන් සිදුකර ඇති බවය. මේ හේතුවෙන් කේරලයේ වතුචල වසරකට කිරිකපන දින ගණන 310-320ක් වන අතර, මෙය මොනයම් පර්යේෂණායතනයකින් හෝ නිර්දේශිත කිරිකැපිය හැකි උපරිම දින ගණනයයි. තවද මේ හේතුවෙන් අස්වැන්න 20%කින් පමණ වැඩි වන අතර ගතට නානි පැමිණුවන දෙවරු කැපීම සිදුකිරීමද අත්‍යවශ්‍ය නොවේ. එහෙත් ලංකාවේ වතුයායවල වල වසරකට

රූපය 1

කිරිකපන දින ගණන 185 ඉක්මවනනේ කලතරකිනි. කේරලයෙහි වතු වල වලදායීතාවය ලෝක වාණිජගත හෙක්ටයාරයකට කිලෝග්‍රෑම් 1400 ඉක්ම වීම මේ තෙතව නිසාම සිදුවන බව මාගේ හැඟීමයි. තවද, ඉන්දිය වැවිලි කළමනාකරුවන් සඳහන් කරන ආකාරයට වැසි ආවරණ වලින් තොරව රබර් වතු පවත්වා ගෙන යාම කිසිදු තේරුමක් නැත. එසේම වසර 10 කට ආසන්න කාලයක් තුළ වැනි ආවරණ භාවිතයෙන් කේරලයෙහි කිසිදු රබර් ගසක පොත්ත දිලීර භාණ්ඩයට තුඩුදීම හෝ වෙනස්ම ආසාදනයන්ට භාජනය වීම වාණිජ වී නැත. එහෙයින් අඩු තරමින් රබර් මල් හොඳින් පවත්නා මෙම වකවානුවේදී හෝ ශ්‍රී ලංකාවේ රබර් වනයන් වල වැනි ආවරණ භාවිතා නොකිරීම ජාතික අපරාධයකි. පැරණි වැනි ආවරණ ගලවා දමන පෙබරවාර් මාසයේ වියලි කාලයටද ඉවතලූ පොලිතින් මඟින් රබර් වතු ආශ්‍රිත ප්‍රදේශය දූෂණය වීම බලාපොරොත්තු විය හැකිය. එහෙත් කේරලයෙහි සියලුම වතුන් වල මෙය වලකවා ගැනීමට යොදා ඇති උපක්‍රමය නම් සියලු ඉවත් කරන ලද පොලිතින් ප්‍රතිවක්‍රීකරණය කරන්නන් වෙත මේ කාලය තුළදී විකිණීම වතු වලින්ම සංවිධානය කිරීමයි. එමඟින් පරිසරය අපවිත්‍ර වීම වලකවනු පමණක් නොව අලුත යොදන වැනි ආවරණ සඳහා යන වියදමින් 10% ක් එමඟින් උපයා ගැනීමටද මවුනට ඉඩකඩ සැලසෙනු ඇත.

ඉන්දියාව මඟින් විනිවිද පෙනෙන ඉතා තුනී රැලි ප්ලාස්ටික් තහවුරුවන් තැනූ කැප් එකක ආකාරයේ වැනි ආවරණයකදී අත්තදා බලා ඇති නමුදු එය අප ලංකාවේ භාවිතා කෙරෙන රැලි සායක ආකාරයේ පොලිතින් වැසි ආවරණය තරම් සාර්ථක නොවන බව ඔවුනාගේ මතයයි.

කිරි කපන්තන්ගේ හිඟය

තවම කේරලයේ රබර් වතු වල මෙම ප්‍රශ්නය ලංකාවේ තරම් උග්‍ර වී නැති අතර කේරලයෙහි සමහර වතු වල කිරි කපන්තන්ගේ සුචි හිඟයක් ඇත. එහෙත් කිසිම වත්තක ලංකාවේ භාවිතා වන දිනක් තැර දිනක් හෝ දින දෙකක් තැර දිනක් ගසේ වට රවුමෙන් භාගයක් කිරි කැපීමේ ක්‍රමය තැර රට වඩා කාර්යක්ෂම කැපුම් ක්‍රමයක් තවම හඳුන්වා දී නැත. තවද, එසේ කිරි කපන්තන්ගේ දිනකට කැපිය යුතු ගස් ප්‍රමාණයද ගස් 300ක් පමණි. එතරලු වැනි උත්තේජක භාවිතයද කේරලයේ නොමැත. එහෙත් පාලනය කරන ලද උඩුකුරු කැපුම ගසේ වට රවුමෙන් 1/3ක කට්ටයක් මසක් පාසා 2.5% උත්තේජක භාවිතය සමඟ කැපීම සිදුකෙරේ. මෙයද, හුදෙක්ම ගසෙහි එලදායී කාලසීමාව දීර්ඝ කර ගැනීම සඳහා භාවිතා කරන, තාක්ෂණ ක්‍රමයක් වන අතර එය වැඩි කිරි ලබාගැනීමට යොදනු ලබන උපක්‍රමයක් නොවේ.

රබර් දැව පදම් කිරීම

රබර් දැව රසායන ද්‍රව්‍ය ගලවා පදම් කර ලීබඩු නිපදවීම සඳහා භාවිතා කිරීම කේරලයෙහි සීඝ්‍රයෙන් සිදු කෙරේ. මේ අනුව දැනටමත් ඉන්දියාවේ උදුරා දමන ලද රබර් ගසක මිල රු.1900ක් දක්වා ඉහළ ගොස් ඇත. එබැවින් වතු වල වගා කරන හෙක්ටයාරයක පරණ ගස් සඳහා ලැබෙන මුදල නැවත වගා සහනාධාරය සමඟ එකතුකල විට වගා කටයුතු සඳහා නොදැවුණු සෑහේ. මෙයද, එරට රබර් ක්ෂේත්‍රයේ වර්ධනයක් ඇතිවීමට එක් හේතුවක් බව පෙනී යයි. එහෙත් තවම ශ්‍රී ලංකාවේ බොහෝ ප්‍රදේශවල මේරූ පරණ රබර් ගසකට ගෙවනු ලබන්නේ රු.500කටත් වඩා අඩු මුදලක් බැවින් නැවත වගා කිරීමේ සීඝ්‍රතාවය සෑම වසරකම බලාපොරොත්තු වන ප්‍රමාණයෙන් සියයට 50 ක් නොඉක්මවයි.

ඉන්දියාවේ සියලුම රබර් කර්මාන්තශාලා වල අපද්‍රව්‍ය ප්‍රතිකාර කිරීම සඳහා යොදා ගන්නා ක්‍රම අප ලංකාවේදී හඳුන්වා දෙන ලද ක්‍රමය තරම් සාර්ථක නොවන අතර ඒ සඳහා යන ඉඩ ප්‍රමාණයද වියදමද ඉතා වියාලය.

කලාතුරකින් දැනිය හැකි හිස්තැන් ඇතොත් රට හේතුවනුයේ මේරු ගස් කුළුතින් වැටීගිය අවස්ථා පමණක් වේ. එහෙත්, මෙරට රබර් වතුවල ඇති නිරෝගී ගස් ප්‍රමාණය මෙයින් අඩකටත් වඩා අඩු බව පෙනී ගොස් ඇත. එබැවින්, ලංකාවේ රබර් වතුවල ඵලදායීතාවය වැඩිකර ගැනීමට භාවිතා කළයුතු ප්‍රධානම අවශ්‍යතාවය වනුයේ ක්ෂේත්‍රයේ ඇති පැළ ගණන නිර්දේශිත ප්‍රමාණයෙන් පවත්වා ගෙන යාමයි. කෝරළයෙහි රබර් වතුවල ඇති ඇට තවාන්වල ප්‍රථමයෙන් රෝපණය වන නිරෝගී පැල පමණක් බද්ධ කිරීම සඳහා භාවිතා කරන අතර, සෙමින් රෝපණය වන හා ඇදකපු වලින් යුත් රෝගී පැල අතිවාරයෙන්ම විනාශ කෙරේ. බොහෝ රටවල ක්ෂේත්‍රයට සිටුවීම සඳහා යවන බද්ධ පැල ප්‍රමාණය ඇට තවානේ මුලු සිටවූ ඇට ප්‍රමාණයෙන් 1/8 කි. එහෙත් ලංකාවේ මෙය නිසියාකාරයෙන් සිදු නොකරන අතර, සමහර අවස්ථාවල හතරවන හෝ පස්වන අවස්ථාවේදී සාරටිකවන ඉතා බාල තත්ත්වයේ බද්ධ පැලද, ක්ෂේත්‍රයේ සිටුවීම සඳහා යොදා ගැනේ.

කෝරළයෙහි සුථ වතු නිමයන් හා වීශාල වතු එරටෙහි රබර් පර්යේෂණායතනයේ නිර්දේශ කරන ලද ආර්ථිකමය අයිතිය 105 ක්ලෝනය වගා කිරීම කීපයෙන් සිදුකරන අතර දැනටමත් එරට ඇති වගාවෙහි වීශාල කොටසක් වනුයේ ආර්ථිකමය අයිතිය 105 ක්ලෝනය වේ. මෙය එතරම් සතුටුදායක තත්ත්වයක් නොවන අතර, ශ්‍රී ලංකාව තුළ නිර්දේශිත ආර්ථිකමය අයිතිය 100 කාණ්ඩයේ ක්ලෝන තුනම සමානුපාතිකව වඩා ගැනීම සඳහා සියලුම අවශ්‍ය පියවර ගනු ලබනු බව මතක් කළයුතු වේ. තවද, මෙය හේතුකොට ගෙන දැනට ක්ෂේත්‍රයේ ඉතා සුලු ප්‍රමාණයකින් අපේක්ෂිත ප්‍රතිශතය ඉක්මවූ ආර්ථිකමය අයිතිය 100 අනුපාතය අපේක්ෂිත 35% ප්‍රමාණයට ගෙන එම සඳහා 1996/97 වසර දෙක තුළ ආර්ථිකමය අයිතිය 100 ක්ලෝනය බෙදාහැරීම තාවකාලිකව අඩු කිරීමට දැනටමත් පියවර ගෙන ඇත. මේ සඳහා 97/88 වර්ග වල බෙදාහැරීම ලබනුයේ ප්‍රධාන වශයෙන්ම ආර්ථිකමය අයිතිය 102 ක්ලෝනයයි.

ගුවන් මගින් දිලීර නාශක ඉසීම

ඉන්දියාවෙහි කෝරළ දේශයෙහි ඇති රබර් වතු ප්‍රමාණයෙන් වීශාල සංඛ්‍යාවක් හෙක්ටයාර 2000 ක් ඉක්මවූ වීශාල වතු වේ. මෙම සෑම රබර් වතුයායකම හෙලිකොප්ටර් යානා නැවැත්වීමට ස්ථානයක් වෙන් කොට ඇත. එයට හේතුව එහි සියලුම රබර් වගාවකටම වරපයකට දෙවරක් හෙලිකොප්ටර් යානා මගින් දිලීර නාශක ඉසීම අතහැරිය බැවිනි. එහෙත් ලංකාවේ රබර් පර්යේෂණායතනය මගින් හඳුන්වා දී ඇති ක්ලෝන සියලුම දිලීර කොළ රෝගවලට ඔරොත්තු දෙන

ක්‍රමයෙන් බැවිණි. අපරිච්ඡිතව ගවන මගින් දිලීර නාශක ඉසීම අත්‍යවශ්‍ය නොවේ. මෙයින් වසරකට ලංකාවේ ඇති සෑම රබර් හෙක්ටයාරයකින්ම රු.4500ක් පමණ බැරිනි ඉතුරුවේ.

කෙරෙහි රබර් වතු වල දැකිය හැකි සුලභ ලක්ෂණයක් වන්නේ සමහර වතු වල දිංස පටියක ආකාරයකට ඇති ප්‍රදේශයන් කොළ රෝග වලට ගොදුරුවී කොළ වැටී ඇති ගස වලින් යුත් වීමයි. ඊට හේතුව ගවන මගින් දිලීර නාශක ඉසීමේදී සුළභ හැමීම හේතුවෙන් ගෙන එම තීරුවට දිලීර නාශක වැදී නොමැති වීමයි. තවද, මෙම දිලීර නාශක මිනිස් සිරුරට විෂ සහිත නම් ලක්ෂණයන් වලින් යුත් හෙයින් මෙම දිලීර නාශක ඉසීමෙන් කෙරෙහි පරිසරයට වන හානිය ඉමහත්ය.

එහෙත් ශ්‍රී ලංකාවේ රබර් ක්ෂේත්‍රයේ කිසිම වතුයායක වත්තේ සිටුවූ පැල අවුරුදු 30 කට පසුව නැවත උසුරා දමන තෙක් කිසිදු දිලීර නාශකයක් හෝ ගෙනදැමී කුඩු ඉසීම සිදු නොවේ. මීට හේතුව ඉහත සඳහන් කළ පරිදි ලංකා රබර් පර්යේෂණායතනය විසින් අනිෂ්ඨ කරන ලද නව නිර්දේශිත ක්‍රමයක් මගින් රෝග වලට මරාගැනීමයි.

කෙරෙහි රබර් වතු වල පාලනය සඳහා පහතර ඇති සියලු කළමනාකරුවන් විද්‍යාවෙන් හෝ කෘෂිකර්මයෙන් පශ්චාත් උපාධියක් ලබා ඇති අයවීම අනිවාර්ය වන අතර පුහුණුව සඳහා බඳවා ගන්නා සියලුම ආධුනික වැවිලිකරුවන්ට ඔවුන්ගේ කෘෂිකර්ම උපාධිය අනිවාර්යයෙන්ම තිබිය යුතුය.

වැනි ආවරණ භාවිතය

කෙරෙහිද ලංකාවේ කටිතර, රත්නපුර දිස්ත්‍රික්ක වල මෙන්ම පොළවට පහිත වන ඉහත සඳහන් කළ වර්ෂාපතනය හේතුවෙන් වසරකට එකතු කර ගත හැකි රබර් අස්වැන්න ගසේ ඇති කිරිවලින් 45% ක් පමණි. එහෙත් සෑම විශාල වතුයායකම පාහේ හා බොහෝ සුලු වතුනිමියන්ගේ වතු වලද වැනි ආවරණ යෙදීම අනිවාර්යයෙන් සිදු කෙරේ. රූපය 1 හි දැකිය හැකි පරිදි වර්ධන මේරු රබර් ගස වල එක් පැත්තක පමණක් වැනි ආවරණ භාවිතය වත් යෙදු කලකුණු දැකිය හැකිය. එයින් පෙනී යන්නේ ඔවුන් අඩුම වශයෙන් පසුගිය වසර 10 තුළ වත් මෙම වැනි ආවරණ යෙදීම අනිවාර්යයෙන්ම සිදුකර ඇති බවයි. මේ හේතුවෙන් කෙරෙහි වතු වල වසරකට කිරිකපන දින ගණන 310-320ක් වන අතර, මෙය මොනසේ පර්යේෂණායතනයකින් හෝ නිර්දේශිත කිරිකැපීය හැකි උපරිම දින ගණනයි. තවද මේ හේතුවෙන් අස්වැන්න 20%කින් පමණ වැඩි වන අතර ගහට හානි පමුණුවන දෙවරු කැපීම සිදුකිරීමද අත්‍යවශ්‍ය නොවේ. එහෙත් ලංකාවේ වතුයායවල වල වසරකට

රූපය 1

බිරිසපන දින ගණන 185 ඉකමවනනේ කලාතරකිනි. කේරලයෙහි වතුචල විලදැයිතාවය ලෝක
 වාංතාගත නෙකටයාරයකට කිලෝග්‍රෑම් 1400 ඉකම වීම මේ හේතුව නිසාම සිදුවන ඔව මාගේ
 හැඟීමයි. තවද, ඉන්දීය වැවිලි කළමනාකරුවන් සඳහන් කරන ආකාරයට වැසි ආවරණ වලින්
 තොරව රබර් වතු පවත්වා ගෙන යාම කිසිදු තේරුමක් නැත. එසේම වසර 10 කට ආසන්න කාලයක්
 තුළ වැනි ආවරණ භාවිතයෙන් කේරලයෙහි කිසිදු රබර් ගසක් පොත්ත දිලීර භානියට තුඩුදීම හෝ
 වෙනස්ම ආසාදනයන්ට භාජනය වීම වාංතා වී නැත. එහෙයින් අඩු තරමින් රබර් මල් හොඳින්
 පවත්නා මෙම වකවානුවේදී හෝ ශ්‍රී ලංකාවේ රබර් වනයක් වල වැනි ආවරණ භාවිතා නොකිරීම
 ජාතික අපරාධයකි. පැරණි වැනි ආවරණ ගලවා දමන පෙබරවාර් මාංත වියලි කාලයටද ඉවතලූ
 පොලිතින් මතින් රබර් වතු ආශ්‍රිත ප්‍රදේශය දූශණය වීම ඔලොපොරොත්තු විය හැකිය. එහෙත්
 කේරලයෙහි සියලුම වනයක් වල මෙය වලකවා ගැනීමට යොදා ඇති උපක්‍රමය නම් සියලු ඉවත් කරන
 ලද පොලිතින් ප්‍රතිවක්‍රීකරණය කරන්නන් වෙත මේ කාලය තුළදී විනිශ්චල වතුචලනම සංවිධානය
 කිරීමයි. එමඟින් පරිසරය අපවිත්‍ර වීම වලකවනු පමණක් නොව අලුත යොදන වැනි ආවරණ සඳහා
 යන වියදමින් 10% ක් එමඟින් උපයා ගැනීමටද මවුනට ඉඩකඩ සැලසෙනු ඇත.

ඉන්දියාව මඟින් විනිවිද පෙනෙන ඉතා තුනී රැලි ප්ලාස්ටික් තහවුරුවෙන් තැනූ කැප් එකක ආකාරයේ වැනි ආචරණයකදී අත්තදා බලා ඇති නමුදු එය අප ලංකාවේ භාවිතා කෙරෙන රැලි සායන ආකාරයේ පොලිතින් වැසි ආචරණය තරම් සාර්ථක නොවන බව ඔවුන්ගේ මතයයි.

කිරි කපන්තන්ගේ හිතය

තවම කේරලයේ රබර් වතු වල මෙම ප්‍රශ්නය ලංකාවේ තරම් උග්‍ර වී නැති අතර කේරලයෙහි සමහර වතු වල කිරි කපන්තන්ගේ සුඵ හිතයක් ඇත. එහෙත් කිසිම වත්තක ලංකාවේ භාවිතා වන දිනක් තැර දිනක් හෝ දින දෙකක් තැර දිනක් ගසේ වට රවුමෙන් භාගයක් කිරි කැපීමේ ක්‍රමය තැර රට වඩා කාර්යක්ෂම කැපුම් ක්‍රමයක් තවම හඳුන්වා දී නැත. තවද, එසේ කිරි කපන්තන්ගේ දිනකට කැපිය යුතු ගස ප්‍රමාණයද ගස 300ක් පමණි. එතරල වැනි උත්තේජක භාවිතයද කේරලයේ නොමැත. එහෙත් පාලනය කරන ලද උඩුකරු කැපුම ගසේ වට රවුමෙන් 1.3ක කට්ටියක් මසක් පාසා 2.5% උත්තේජක භාවිතය සමඟ කැපීම සිදුකෙරේ. මෙයද, හුදෙක්ම ගසෙහි එලදායී කාලසීමාව දීර්ඝ කර ගැනීම සඳහා භාවිතා කරන තාක්ෂණ ක්‍රමයක් වන අතර එය වැඩි කිරි ලබාගැනීමට යොදනු ලබන උපක්‍රමයක් නොවේ.

රබර් දැව පදම් කිරීම

රබර් දැව රසායන ද්‍රව්‍ය ගලවා පදම් කර ලිඔවු නිපදවීම සඳහා භාවිතා කිරීම කේරලයෙහි සීඝ්‍රයෙන් සිදු කෙරේ. මේ අනුව දැනටමත් ඉන්දියාවේ උදුරා දමන ලද රබර් ගසක මිල රු. 1900ක් දක්වා ඉහළ ගොස් ඇත. එබැවින් වතු වල වගා කරන හෙක්ටයාරයක පරණා ගස සඳහා ලැබෙන මුදල නැවත වගා සහනාධාරය සමඟ එකතුකල විට වගා කටයුතු සඳහා හොඳටම සෑහේ. මෙයද, එරට රබර් ක්ෂේත්‍රයේ වර්ධනයක් ඇතිවීමට එක් හේතුවක් බව පෙනී යයි. එහෙත් තවම ශ්‍රී ලංකාවේ බොහෝ ප්‍රදේශවල මේරු පරණා රබර් ගසකට ගෙවනු ලබන්නේ රු. 500කටත් වඩා අඩු මුදලක් බැවින් නැවත වගා කිරීමේ සීඝ්‍රතාවය සෑම වසරකම බලාපොරොත්තු වන ප්‍රමාණයෙන් සියයට 50 ක් නොඉක්මවයි.

ඉන්දියාවේ සියලුම රබර් කර්මාන්තශාලා වල අපද්‍රව්‍ය ප්‍රතිකාර කිරීම සඳහා යොදා ගන්නා ක්‍රම අප ලංකාවේදී හඳුන්වා දෙන ලද ක්‍රමය තරම් සාර්ථක නොවන අතර ඒ සඳහා යන ඉඩ ප්‍රමාණයද වියදමද ඉතා විශාලය.

මේ කරුණු අනුව සලකා බලන කල දැනට පවතින හොඳ රබර් ම්ලෙන් උපරිම වල ලබා ගැනීමටත් රබර් කර්මාන්තයෙන් ලංකාවටද හොඳ විනිමය ආදායමක් ලබා ගැනීමටත්. ලංකාවේ රබර් වගාවල රබර් පර්යේෂණායතනය මගින් හඳුන්වා දෙනු ලැබූ නිර්දේශිත නව තාක්ෂණ ක්‍රම අනිවාර්යෙන්ම භාවිතා කිරීමෙන් රබර් ගොවියාටත්. ශ්‍රී ලංකාවටත් විශාල වාසියක් සලසා ගතහැකි බව හොඳින් පෙනීයයි. එහෙත් නව තාක්ෂණය අමතක කොට රබර් වගාවේදී හා පැසසීමේදී පැරණි පාරම්පරික වංශ ක්‍රමවලට වලඹ සිටියහොත් මෙම දේශීය කර්මාන්තයෙන් උපරිම වල අපරටට හොඳුබෙනු ඇත.